# A/
# PRINCIPI

Proposta per a dur a terme una pel.lícula d'uns 21 minuts de durada en 16mm.
L'equivalent a 7 llaunes de pel.lícula verge,  7 principis.

4468
9S ROZA

Agafe amb la mà una gota de llet on m'havien caigut les dents fa temps.
L'aprope al meu nas
No sé quina és la llet que hauré de beure.

Principi és un assaig sobre el brot, sobre el principi.
Principi és brot, de començament, i també es el conjunt de valors, creencçes i normes que organitzen el món. El principi d'aquesta pel.lícula és el principi d'aquesta pel.licula -que va sobre ella mateixa, sobre la seva pertinència i ocupació.-

Principi vol emfatitzar la suspensió de l'estructura d'un relat en pro del principi, entenent-lo com un brot en el sentit de la paraula referida a la dimensió de tesi.

*Pirincipi* és l'estirament del que seria un principi en termes de començament.

Contra el relat.

L'estructura del relat és sempre canònica; copia la forma de l'existència: començar, seguir, morir. Introducció, nuç, desenllaç -assumir el món des d'una linealitat que fa del sentit una cosa totalitzadora i domesticable que comporta així la perpetuació d'una manera d'estar al món des de la norma que falla. Principi és eixa falla, es una forma contra el sentit.

Aquesta pel·lícula pretén ser un repte a l'estructura de la pròpia història a favor de la seva iniciació que en determina la rellevància des de la dimensió nominal i lingüística. L'inici de les coses, la seva parença: cap a la possibilitat de tocar la dimensió del temps en la cosa des de la intenció. Cap a les idees des de dins d'elles mateixes, justificant-les des de la seva relació amb el naixement o l'existència i la reconfiguració del tot que comporta una aparició. Parar atenció al brot seria assumir aquesta pel·lícula des de la posició estructural que deixa el gest d'iniciar -fins i tot subratllar-ne el contingut com a significat, assumir aquest sentit des de la seva pròpia dimensió parafràstica que està lligada a allò que inicia i al lògica consegüent que les coses es desenvolupen a partir de la seva ocupació.

El contingut s'aniria neixent d'aquesta proposta metodològica.

Des de la lògica
*Hi havia una vegada...*

a
Si Hi havia una vegada, Hi havia una vegada, Hi havia una vegada, Hi havia una vegada, Hi havia una vegada... llavors hi hauria algunes vegades

=
la lògica afectada per una cadència decidida que farà evolucionar l'estructura de la pròpia pel·lícula.

És un gest que prové del mateix gest.
Com a interrupció d'altres narracions mentre es configura com una nova que també es pot veure afectada per nous brots, assumint una autonomia en la seva pròpia forma.

Seria una pel·lícula feta a partir d'actes iniciàtics, els fragments dels quals revelen una successió d'inicis. Una oda als inicis com a possibles regeneradors del conjunt i també al gest d'iniciar, a la voluntat -contra la fluïdesa, la transparència- la radicalitat de fer sense tenir-ne el control, tal com estic escrivint aquest dossier.

Quan al principi he parlat cal a les idees des d'elles mateixes, em referia - que em referisc ara- no al misteri de la seua provinença sino a una atenció posada en les idees quan es fan cosa; és en eixe desplaçament que recau la dimensió política del fer. Les idees fent-se, el seu sentit és un que neix i comença. De la producció artística m'importa la especificitat, la determinació que llau en desplegar un sistema comunicatiu en pro d'una pulsio que s'inicia, una agència poètica per un estar en el món polític, efectiu. Principi s'amarra en aquesta contingència, vol ser un procés sobre ell mateix, tatutològic, que esdevé i es defineixa en el seu propi curs: una declaració d'intencións que te com a condició una estructura que s'inteerromp a base de brots. Algo així

---> / ---> / ---> /--->/---> / ---> / --->

Set pel.lícules de 16mm (21 miuts). Es pensa en el cinema que al minut 21 d'una pel.lícula, hauria de començar el nuç. El nuç d'aquesta pel.lícula es la seua condició de principi.
La pel·lícula està rodada en 16 mm a causa de les propietats intrínseques del mitjà en relació a l'agència performativa del concepte que es mostra; principi sense control,

cride,
brot,
devinc i falle.

L'únic acte que sé de moment com seria és l'acte del naixement de Lluc, elmeu nebot, que apareixerà al desembre. Aquest principi determinarà el següent principi.

Quan era adolescent, em van donar el Petit Príncep per llegir,
La traducció castellana seria Principito, que pot significar petit principi.
Dos dies després el vaig tornar el llibre
Vaig dir que ja estava, que l'havia deixat pel petit príncep

El projecte es troba en la seva fase inicial.
De moment és una intenció, és un desig amb el qual tinc un compromís molt fort, el de desenvolupar-lo.

La raó de ser del projecte en si és assumir el principi com una cosa suficient per a l'escriptura del món. Intueisc llavors que les imatges apareixeran en el procés com a moments. M'agrada pensar en actes i actituds. Els actes són bobines de 16 mm i 3 minuts cadascuna, verges. L'actitut és un compromís amb el fer com a forma de pensar; de moment, una molt concreta amb ocupar els rodets amb imatges de possibles inicis. El primer acte es rodaria la primera setmana de desembre. Apareix en Lluc, que de moment està a la panxa de la Lía. La Lía és la meva germana, el Lluc és el cos que està fent. Ella naixerà i amb ella aquesta pel·lícula. El seu començament és també el començament de la pel·lícula.

De vegades treballo amb la meva família. Vaig fer La Risa de la Barriga* per estudiar o assajar la complicitat com a preludi de la comunicació, un assaig en què vaig poder treballar amb els meus germans i recuperar algunes de les maneres en què en algun moment vam aprendre a utilitzar alguns llenguatges menors que generem de petits per tal d'encriptar el llenguatge. Era un assaig sobre la resistència d'eixa petita llengua, sobre la pròpia llengua i la seua dimensió, també sobre el català com a llengua minoritzada i com a espai de resistència a les terres valencianes.. La risa de la barriga és la sensació d'un estómac que es balanceja, el meu avi li va posar aquest nom en algun moment; sobre nomenar.

Com que sabem que va a néixer dibuixem una altra manera de ser a la família; jo em faig càrrec entenent que la seva aparició serà un nou ordre de les coses, assumint la seva vida com un volum a atendre i en el marc de la història esperant la seva aparició amb la postura de mirar l'inici d'una existència. Estarà filmat molt a prop, la càmera no és a l'ull sinó a la mà, és una caricatura que palpa un cos molt petit. A l'ull hi ha l'ull. Els altres actes es donaran pel temps, en la contemplació: amb el temps, l'acció. Altres principis que fan de Principi un assaig sobre ells mateixos, sobre la seva pertinència, contra l'estructura normativa del relat i sempre girant.

El projecte no té més suport de moment, però compta per a la seva exposició amb el suport de la Galeria Rosa Santos, que em farà una exposició individual al final d'aquesta temporada.

Frame d'un assaig donant palmes al meu estudi, provant possibles principis, estirant l'acció per provar si puc estirar un  principi.